

Càntut

Cançons de tradició oral

La Sileta

Antònia Mochales i Antolí, Ripoll

1. Al car - rer de l'hos - pi - tal, tres por - tes n'hi ha a mà dre - ta,
2. No la n'ha po - gu - da ha - ver, ni amb di - ners ni amb pa - rau - le - tes.
3. A les dot - ze de la nit (i) a li tru - ca a la por - te - ta:

- 4
si n'hi ha un es - tu - diant, qu(e) en fes - te - ja la Si - le - ta.
I n'ha fet el pen - sa - ment de ves - tir - se de mon - ge - ta.
"Si - le - ta, bai - xa'm a o - brir, sóc u - na po - bra mon - ge - ta."

4. -Quina mongeta sou vós,
que veniu estes horetes?
-Del convent de Santa Ignès
que n'ha anat avorrideta.

5. Quan arribaren a dalt
trobaren taula paradeta,
del bon pa i del bon vi,
de la bona viandeta.

6. Quan ne són a mig sopar,
mongeta es posa tristeta:
-De què esteu tristeta, vós?
-Perquè hauré de dormir soleta.

7. -No dormireu soleta, no,
dormireu amb la Sileta.
Quan ne són mig despullar,
li vei(gu)é calceta negra.*

*Les quatre estrofes següents, que no hem inclòs per manca d'espai, poden consultar-se al web.